

Unionsmedborgarskapet innebär att en medlemsstat måste tillerkänna tredjelandsmedborgare, som är föräldrar till barn som är medborgare i denna medlemsstat, rätt att uppehålla sig och arbeta i landet eftersom barnen annars berövas möjligheten att faktiskt åtnjuta kärnan i de rättigheter som tillkommer dem i kraft av unionsmedborgarskapet

Detta krav gäller även om barnet aldrig har utövat sin rätt till fri rörlighet mellan medlemsstaterna

Gerardo Ruiz Zambrano och hans maka, som båda är colombianska medborgare, sökte asyl i Belgien på grund av att inbördeskrig rådde i Colombia. De belgiska myndigheterna avtog deras ansökan om att beviljas flyktingstatus och förordnade att de skulle lämna Belgien.

Medan paret förblev bosatta i Belgien i avvaktan på att deras ansökan om uppehållstillstånd skulle prövas födde Gerardo Ruiz Zambranos maka två barn som förvärvade belgiskt medborgarskap.

Trots att Gerardo Ruiz Zambrano saknade arbetstillstånd ingick han ett avtal om tillsvidareanställning på heltid med ett företag som var etablerat i Belgien. På grund av sin yrkesverksamhet förfogade Gerardo Ruiz Zambrano vid tidpunkten för födelsen av hans första barn med belgiskt medborgarskap över tillräckliga tillgångar för att kunna sörja för barnets underhåll. Yrkesverksamheten gav dessutom upphov till betalning av socialförsäkrings- och arbetsgivaravgifter.

Gerardo Ruiz Zambrano var därefter vid flera tillfällen arbetslös vilket medförde att han ansökte om arbetslöshetsersättning. Dessa ansökningar avtog eftersom Gerardo Ruiz Zambrano enligt de belgiska myndigheterna inte uppfyllde villkoren i den belgiska lagstiftningen om utlänningars vistelse i landet och saknade arbetstillstånd för att arbeta i Belgien.

Makarna Ruiz Zambrano ansökte även om att tillerkännas uppehållsrätt i Belgien i egenskap av släktingar i rakt uppstigande led till belgiska medborgare. De belgiska myndigheterna avtog emellertid denna ansökan eftersom de ansåg att makarna uppsåtligen hade underlåtit att registrera sina barn vid de colombianska myndigheterna för erkännande av barnens colombianska medborgarskap just för att själva få rätt att uppehålla sig i landet.

Gerardo Ruiz Zambrano överklagade besluten om avslag på ansökningarna om att tillerkännas uppehållsrätt och beviljas arbetslöshetsersättning, med åberopande framför allt av att han i egenskap av släkting i rakt uppstigande led till minderåriga belgiska barn borde ha rätt att uppehålla sig och arbeta i Belgien.

Tribunal du travail de Bruxelles (Belgien), vid vilken talan mot besluten om avslag på ansökningarna om arbetslöshetsersättning väckts, har frågat EU-domstolen om Gerardo Ruiz Zambrano enligt unionsrätten har rätt att arbeta och uppehålla sig i Belgien. Den belgiska domstolen har ställt denna fråga för att få klarhet i huruvida unionsrätten i förevarande fall är tillämplig trots att Gerardo Ruiz Zambranos belgiska barn aldrig har utövat sin rätt att fritt röra sig mellan medlemsstaterna.

Domstolen erinrar i sin dom av denna dag om att även om villkoren för förvärv av medborgarskap i en viss medlemsstat hör till den medlemsstatens exklusiva befogenheter, är det i förevarande fall

utrett att Gerardo Ruiz Zambranos barn som är födda i Belgien har förvärvat belgiskt medborgarskap. De är följaktligen även unionsmedborgare, vilket är en ställning som är avsedd att vara den grundläggande ställningen för medlemsstaternas medborgare.

Domstolen har härvid slagit fast att **unionsrätten utgör hinder för nationella åtgärder som medför att unionsmedborgare berövas möjligheten att faktiskt åtnjuta kärnan i de rättigheter som tillkommer dem i kraft av unionsmedborgarskapet. Att neka en tredjelandsmedborgare uppehållsrätt samt arbetstillstånd** i den medlemsstat i vilken hans eller hennes minderåriga barn, för vilka tredjelandsmedborgaren är underhållsskyldig, bor och är medborgare, **medför emellertid just detta.**

Den omständigheten att föräldrarna nekas uppehållsrätt innebär nämligen att barnen måste lämna unionen för att följa med sina föräldrar. Om föräldrarna inte beviljas arbetstillstånd riskerar de att inte ha tillräckliga tillgångar för att försörja sig själva och sin familj, vilket likaledes innebär att barnen, som är unionsmedborgare, tvingas lämna unionen. Under dessa omständigheter är det således omöjligt för barnen att utöva kärnan i de rättigheter som tillkommer dem i kraft av unionsmedborgarskapet.

Domstolen har följaktligen slagit fast att unionsrätten utgör hinder för att en medlemsstat nekar en tredjelandsmedborgare som är underhållsskyldig för sina minderåriga barn, vilka är unionsmedborgare, uppehållsrätt i den medlemsstat i vilken barnen bor och är medborgare, och att den utgör hinder för nämnda medlemsstat att neka tredjelandsmedborgaren arbetstillstånd, i den mån sådana beslut medför att barnen berövas möjligheten att faktiskt åtnjuta kärnan i de rättigheter som är knutna till ställningen som unionsmedborgare.

PÅPEKANDE: Begäran om förhandsavgörande gör det möjligt för domstolarna i medlemsstaterna att, i ett mål som pågår vid dem, vända sig till EU-domstolen med frågor om tolkningen av unionsrätten eller om giltigheten av en unionsrättsakt. Domstolen avgör inte målet vid den nationella domstolen. Det är den nationella domstolen som ska avgöra målet i enlighet med EU-domstolens avgörande. Detta avgörande är på samma sätt bindande för de övriga nationella domstolar där en liknande fråga uppkommer.

Detta är en icke-officiell handling avsedd för massmedia och den är inte bindande för domstolen.

Domen i [fulltext](#) publiceras på webbplatsen CURIA dagen för avkunnandet.

Kontaktperson för press: Gitte Stadler ☎ +352 4303 3127

Bilder från uppläsningen av domen finns tillgängliga på "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106